

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1452/2021

20.01.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радослава Петровића, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 640/21 од 01.11.2021. године, дана 20.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 640/21 од 01.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 171/19 од 28.11.2019. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 123/20 од 24.02.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Решењем Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године одбачен је захтев браниоца осуђеног АА, адвоката Пауна Јовановића, за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 171/19 од 28.11.2019. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 640/21 од 01.11.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, изјављена против претходно наведеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Паун Јовановић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Паун Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

У захтеву наводи, да су Бојан Вујачић и Јелена Младеновић, судије Вишег суда у Нишу, морали бити изузети од поступања приликом одлучивања о захтеву браниоца осуђеног за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 171/19 од 28.11.2019. године када је донето побијано решење тог суда Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године. Према мишљењу браниоца, судије Бојан Вујачић и Јелена Младеновић морале су бити изузете јер су претходно у истом предмету учествовале у доношењу решења тог суда Кв 226/21 од 20.04.2021. године, којим је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена на решење судије за извршење кривичних санкција Ик Кз 47/20 од 21.12.2020. године, којим је одбијена као неоснована молба браниоца окривљеног да казну затвора од шест месеци, на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 171/19 од 28.11.2019. године, издржава у просторијама у којима станује.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Одредбом члана 474. став 1. ЗКП прописано је да о захтеву за понављање кривичног поступка одлучује веће (члан 21. став 4) суда који је у ранијем поступку

судио у првом степену, а ставом 2. истог члана прописано је да приликом одлучивања о захтеву члан већа неће бити судија који је учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку.

Из списка предмета произилази да је решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Нишу Ик КЗ 47/20 од 21.12.2020. године одбијена као неоснована молба браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, за извршење казне затвора у просторијама у којима окривљени станује, по правноснажној пресуди Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 171/19 од 28.11.2019. године.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв 633/20 од 31.12.2020. године донетом у већу састављеном од судије Дејана Стаменковића, председника већа и судија Томислава Трајковића и Милице Грујић, чланова већа, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Пауна Јовановића, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Нишу Ик КЗ 47/20 од 21.12.2020. године. Пресудом Врховног касационог суда КЗЗ 179/21 од 24.02.2021. године усвојен је као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, па је укинута правноснажно решење Вишег суда у Нишу Кв 633/20 од 31.12.2020. године и предмет враћен том суду на поновно одлучивање.

Након укидања наведеног решења, веће Вишег суда у Нишу састављеном од судија Бојана Вујачића, председника већа и судија Горана Спасића и Јелене Миладиновић, чланова већа, донело је решење Кв 226/21 од 20.04.2021. године којим је одбијена као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Пауна Јовановића, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Нишу Ик КЗ 47/20 од 21.12.2020. године.

Побијано решење Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године донело је веће у саставу судије Бојана Вујачића, председника већа и судија Тамаре Савић и Јелене Миладиновић, чланова већа.

Врховни касациони суд оцењује да претходно учествовање судија Бојана Вујачића и Јелене Миладиновић у доношењу решења Кв 226/21 од 20.04.2021. године, којим је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Нишу Ик КЗ 47/20 од 21.12.2020. године, не представља учествовање у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком у кривичном поступку против окривљеног АА, већ одлучивање у жалбеном поступку у смислу члана 41а. Закона о извршењу кривичних санкција.

У том смислу се чињенице из пресуде Врховног касационог суда КЗЗ 179/21 од 24.02.2021. године на коју се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, битно разликују па се став изражен у наведеној пресуди на може применити у конкретној ситуацији. Ово из разлога што, супротно наводима захтева, није реч о идентичној правној ситуацији обзиром да је у том случају, у доношењу решења (којим је раније одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција), као председник већа учествовао судија, који је претходно, као судија појединац донео мериторну одлуку тог суда -

пресуду К По4 171/19 од 28.11.2019. године, којом је окривљени правноснажно осуђен у овом кривичном поступку, а што је био разлог за његово обавезно изузеће у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из наведеног јасно произлази да судије Бојан Вујачић и Јелена Миладиновић нису учествовале у доношењу правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К По4 171/19 од 28.11.2019. године, против које је бранилац окривљеног АА, поднео ванредни правни лек – захтев за понављање кривичног поступка, који је одбачен побијаним решењем Посебног одељења за сузбијање корупције тог суда Кв По4 44/21 од 28.09.2021. године.

Према томе, судије Бојан Вујачић и Јелена Миладиновић, у кривичном предмету окривљеног АА, нису поступале ни у једном својству прописаном одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које би представљало разлог за обавезно изузеће наведених судија од поступања, па Врховни касациони суд налази да побијаним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић